

דף לימוד - פרשת חיי שרה / כ"ו בחשון תשפ"א

פרשת חיי שרה, פרשת השבוע החמישית בתורה. הפרשה פותחת בפטירת שרה אמנו עליה השלום + קורותיו של יצחק אבינו עד פטירת אברהם.

יש אנשים שרוצים לעבוד את ה' בקלות, בלי מניעות ובלי הפרעות- בעיקרון... מי לא רוצה? אין מכשולים, מעידות, הכל זורם חלק. אבל מה? הם טועים בגדול. מדוע? כיוון שעיקר חשיבות עבודת ה' היא דווקא כשמתאמצים וטורחים עבודה! מכירים את הסיפור של יצחק נכון? אברהם אבינו שלח את אליעזר עבדו לחפש אישה לבנו יצחק. בכל זאת, הגיע הזמן..

אליעזר הגיע לחרן וראה את רבקה שואבת מים מהבאר, אבל הוא הבחין במשהו פלאי. המים שבבאר עלו לקראתה ואליעזר מיד הבין שיש כאן משהו מיוחד. הוא ניגש אל רבקה וביקש שתתן לו ולגמליו לשתות. רבקה הסכימה בלי היסוס ושאהב מים לכל גמליו, אבל בשלב זה המים כבר לא עלו לקראתה, היא עבדה קשה.

שואל ר' לוי יצחק מברדיטשוב: מדוע בהתחלה המים עלו לקראתה ואח"כ לא? והתשובה היא כך: בהתחלה רבקה שאבה בשביל עצמה ולא כיוונה לשם מצווה, לכן המים עלו לקראתה, (בלי קשר שזה היה הסימן של אליעזר מה' שזו אשת יצחק) אבל אחר כך זו כבר הייתה מצווה של גמילות חסדים- וכשעושים מצוות צריך להתאמץ!

יש אנשים שמתחזקים או שבים בתשובה, הם נמצאים באורות של קדושה. לדוגמה, אפשר לשאול את האנשים שחזרו מאומן מקברו של ר' נחמן, כל כולם מרגישים מוארים ולאחר זמן מה, ההרגשה הזו כביכול מתאדה והיד "שמלטפת" כאילו איננה שם יותר, הקשיים מתחילים, יש מעידות, יש חוסר רצון...

וזו הנקודה: מסופר על תלמיד חכם שכשהיה בחור, נכנס לישיבה מסוימת והיו לו קשיים להתאקלם בין התלמידים ממש. סיפר זאת לאביו ואביו הציע לו לגשת לדבר עם הרב יעקב מפשוורסק, הבחור הלך לרב ובידו פתק שבסופו כתוב בקשה של ברכה: "לשבת וללמוד בלי מניעות"

הרב הסתכל על הפתק ואמר "בלי מניעות? בלי מניעות??" ואז המשיך: "השולחן והכיסא ניצבים כאן בלי מניעות, אבל הם לא יותר מאשר שולחן וכיסא... אבל לאדם בר דעת יש מניעות! כל הגדולה היא להתמודד ולהתגבר."

איננו יכולים להגיע למצב של חוסר מניעות, אבל אנו בהחלט יכולים להתגבר ולהתמודד-וזה הוא תפקידנו! שבת שלום.

“ותן חלקנו בתורתך...”